

Ημερολόγιο μιας απιστίας - του Αιμίλιου Σολωμού

Όσο όμορφο και καλογραμμένο είναι άλλο τόσο με απογοήτευσε το τέλος του. Μια βίαιη λύση, σχεδόν εξ ουρανού, που σου χαλάει τη γεύση του κειμένου και σε πικραίνει.

Ο Γιώργος Δουκαρέλης, αρχαιολόγος και καθηγητής Πανεπιστημίου, παντρεμένος, καταφέρνει να ξεκινήσει ανασκαφές στο Κουφονήσι και φέρνει στο φως ένα πολύτιμο εύρημα, τον σκελετό μιας δολοφονημένης γυναίκας πολλών χιλιάδων ετών προ Χριστού. Στην ανασκαφή μπλέκεται συναισθηματικά με μια Αντιγόνη, φοιτήτριά του, και τα αισθήματά του τον οδηγούν να χωρίσει τη γυναίκα του. Χρόνια αργότερα επιστρέφει στο νησί, με αφορμή την εξαφάνιση της Αμαλίας, για να ξαναζήσει εκείνο το καλοκαίρι. Τίποτε δεν είναι πια το ίδιο, ούτε καν ο ίδιος.

Δεν είναι κακό. Ωραίοι διάλογοι, ωραία πλοκή και πολύ ωραίες οι εναλλαγές από το σήμερα στο χτες. Σχεδόν απότομα αλλά μπαίνεις αμέσως στο νόημα. Εξίσου ωραία δοσμένο, αν και δεν κατάλαβα γιατί το ανέφερε, είναι η περιπέτεια της \"Κασσιόπης\", όπως τη βάφτισε ο Δουκαρέλης όταν βρήκε τον σκελετό της, η γυναίκα δηλαδή που ζούσε στο νησί αιώνες πριν, πώς ήταν ο γάμος της, ποια η καθημερινότητά της, τι έτρωγε, τι συνέβη και δολοφονήθηκε. Αναπτύσσεται όμως πολύ λίγο και σχεδόν βιαστικά. Μου άρεσε η επιστροφή στο Κουφονήσι μετά την προσωπική περιπέτεια του Δουκαρέλη και με αφορμή αυτό να ξετυλιχτεί ο μύθος.

Ωραίοι χαρακτήρες, ωραία πλοκή, ωραίες αναμνήσεις. Δίνονται στα μέτρα του πραγματικού τα συναισθήματα του Δουκαρέλη όταν φτάνει η ώρα για να αποφασίσει με ποια γυναίκα θα συνεχίσει τη ζωή του. Σκιαγραφούνται ωραία οι κάτοικοι του νησιού, ολοζώντανοι, με τα καθημερινά τους προβλήματα, την αναστάτωση που φέρνει στο νησί η ανασκαφή και το κάνει ευρύτερα γνωστό λόγω του ευρήματος. Κρίμα που το οριστικό και βίαιο τέλος δεν συνδέεται με το υπόλοιπο κείμενο. Ξεφυλλίστε το βιβλίο και αφεθείτε στο ρομαντικό και στέρεο ταυτόχρονα γράψιμο του συγγραφέα.

Πάνος Τουρλής